

Pravilno štovanje subote

Ključni stihovi: „I govoraše im: ‘Subota je stvorena radi čovjeka, a ne čovjek radi subote. Tako, Sin Čovječji gospodar je subote!’“
Marko 2: 27, 28

Izabrano pismo:
Marko 2: 23-28

Četvrta zapovijed koju je Bog dao Izraelu bila je: „Sjeti se da svetkuješ dan subotnji. ... Tada nikakva posla nemoj raditi.“ (2. Mojsijeva 20: 8-11). Bog je objasnio značenje zapovijedi rekavši: „Subota je znak između mene i vas od naraštaja do naraštaja, da budete svjesni da vas ja, Jahve, posvećujem.“ 2. Mojsijeva 31: 13, 14

Preko proroka Izaije, Bog je pružio dublje značenje ove zapovijedi, objašnjavajući: „Nazoveš li subotu milinom a časnim dan Jahvi posvećen; častiš li ga odustajući od puta, bavljenja poslom i pregovaranja – tad ćeš u Jahvi svoju milinu naći.“ Izaija 58: 13, 14

Svrha ovog jednog dana odmora u tjednu nije bila samo fizički odmor, već, što je još važnije, bila je namijenjena, kako je objašnjeno kroz proroka Izaiju, da bude dan za razmišljanje o Bogu i njegovo slavljenje s radošću. Isus ili apostoli nisu dali crkvi nikakvu zapovijed u vezi sa subotnjim danom. Kao što je Pavao napisao: „Niste pod Zakonom, nego pod milošću.“ Rimljanima 6: 14, 15

Međutim, u vrijeme Isusovog Prvog dolaska mnogi židovski vjerski vođe postali su formalisti, stavljajući

veći naglasak na doslovne zapovijedi nego na njihovo dublje značenje. U ovoj lekciji farizeji su optužili Isusove učenike da krše subotu, jer su, prolazeći kroz žitno polje i budući da su bili gladni, trljali zrna u rukama kako bi ih pojeli. Luka 6: 1, 2

Isus nije prekršio zapovijed o suboti niti je druge Židove tome učio. Bio je Židov i bio je dužan svetkovati subotu. Međutim, protivio se besmislenim pogrešnim tumačenjima Božjih zapovijedi. Stoga je Isus u ovoj lekciji objasnio da je „subota stvorena radi čovjeka“.

Riječ „Subota“ označava počinak. Na drugom mjestu, Pavao je napisao: „U Počinak doista ulazimo mi koji povjerovasmo.“ (Hebrejima 4: 3). To je počinak vjere i pouzdanja u Gospodina, a ne doslovni fizički počinak Židova. Apostol nastavlja: „Dakle: preostaje neki subotnji počinak narodu Božjemu! Zaista, tko uđe u njegov počinak, počinio je od djela svojih kao ono i Bog od svojih. Pohitimo dakle ući u taj Počinak da nitko ne padne po uzoru na takvu nepokornost.“ Hebrejima 4: 9-11

U početku zvuči nedosljedno „raditi“ da bismo mogli „ući u počinak“. Međutim, u ovom poticaju nalazi se važna istina. U ovaj počinak ulazimo tako što svakodnevno nastojimo razviti potpunu vjeru u Boga i ovisnost o njemu. To je počinak potpunog povjerenja u Božja obećanja, temeljen na znanju, pouzdanju i poslušnosti. Zbog našeg odnosa s Bogom po njegovom Sinu, Isusu Kristu, Gospodinu našem, u ovom ćemo počinku pronaći duhovnu snagu.

Takav će odmor biti proporcionalan našoj vjeri u Boga i u sva njegova obećanja. Stoga bi za

Gospodinove sljedbenike svaki dan trebao biti subota ili dan odmora, u dodatnom smislu razmišljanja o Gospodinu i poštovanja s radošću u svim našim mislima, riječima i djelima.